

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In quo hæreses & mores Pelagij contra naturæ humanæ sanitatem, ægritudinem & medicinam ex S. Augustino recensentur ac refutantur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

8. Prima ratio abhorrendi popositum prædestinationis, quia est gentilium fatum. Illud duplex, Astrologorum & Stoicorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13650

Ibid. c. 9. quod neminem sic premit sati vel imposta perditionis necessitas, ubi competit eligendi potestas? Et ut intelligas quid sit illud fatum quo Catholicam doctrinam passim ut Pelagius infamare solet; Neque enim, adicit, in vnam partem trahit predestinatio, ubi utriusque partis deseruit electio. Nimirum, ut hareticus delirat, ubi est libertatis actio nullum locum potest habere predestinatio. Hoc est enim quod & inferius ex astruta stundi cadendique libertate consecratum esse & aperte ostendi dicit: *Statum hominis in diversa, non pro constitutione Dei, sed pro arbitrij libertate versati.* Itemque rursum: *Si quaido ergo homo ex bono malus, vel ex malo bonus effici arbitrio mentis adiuvit, voluntas quo libera est à Deo aucta corrigitur, non vis predestinationis operatur.* Quid quod illos qui sententiam illam Apostolicam, *Miseri b. r. cuius voluerit &c.* quâ miserendi predestinandique libertas aperitissime divine voluntati ascribitur, ad predestinationem Dei vel

Lib. 1. c. 33. predestinationem trahunt, hareticos esse definit? Ipse vero præclarissimus & Catholicus scilicet defensor libertatis, eodem modo ut magistri ejus Pelagius atque Iulianus ita locutionem illam intelligendam docet, *Miseretor cui voluerit, id est, inquit, quem iustum esse cognovero, cuius promptam voluntatem videro, quem præceptis meis obedire perpevero, quem meam facere probavero voluntatem.* Quid item illud quod ab eisdem hareticis, & illum evidetissimum locum: *Ergo cuius vult miseretor, & quem vult induvat &c.* perperam ad Predestinationem Dei, hoc est predestinationem trahi putat? Et ut agnoscas quid destrueret moliatur, cõmentarium illum Pelagij ab Augustino pluribus rejectum ac destructum locis, ab inferis quasi verum revocat, nempe sub interrogantis vel obijcientis persona contrarium sensum Apostolum intronitare, quem ex adverso propositum sequenti increpatione castigat dicens: *O homo tu quis es qui respondeas Deo.* Quem

senlum ut omnibus coloribus Pelagianis instrueret, Iuliani fucos ab Augustino quoque detestor & improbatos iterum affricare non erubescit. Sed quid opus pluribus perspicuis verbis in secundo libro asserit, *Præscientiam & prædestinationem Dei male intelligi ab astruentibus quod inde humanorum actuum causam nascatur.* Ad quod expugnandum cum omnes ingenij nervos toto primo libro adhibuisset, totamque

humanorum actuum diversitatem, à solo liberi arbitrij diverso nutu pendere docuisset, Dei voluntate atq; proposito nequaquam voluntatem hominis per gratiam in salutis viam revocante atque flecente, tandem ipse egregius Doctor, omnem omnino predestinationem quasi fatalem necessitatem ab humanis actibus removeret, sola relicta cum Pelagio rerum gerendarum præscientia. *Aliud est, inquit, præscire, aliud prædestinare.* Præscientia itaque gerenda prænoscit, postmodum prædestinatio retr. buenda describit. *illa prævidet merita (in hac vita) hæc præordinat præmia (in alterâ) Præscientia de alieno subsistit actus, prædestinatio autem de iudicio suo &c.* ac sic nisi præscientia exploraverit prædestinatio nihil decernit. Iam vides arbitror quàm prædestinationem toties velut fatum ac gentilitiũ decretũ averfatus sit: nempe illam quæ non solius præscientia vice respectu humanorum actuum, sed etiam præparationis fungitur, quæ scilicet secundum Catholicam Augustini doctrinam liberi arbitrij actiones parat ac tribuit. Tali quippe prædestinatione tota meritorum humanorum qualiumcumq; machina à Pelagianis & Semi-Pelagianis omnibus instructa subvertitur. Hunc ergo unicum fuisse sibi in elaborandis istis libris propositum scopum in ipsa librorum præfatione, quam ad Leontium scripsit aperitissime profiteretur. Sic enim libros suos inscribit: *Professio fidei contra eos qui dum per solam Dei voluntatem alios dicunt ad vitam attrahi, alios in mortem detrahi, hunc fatum cum Gentilibus asserunt, indeliberum arbitrium cum Manichæis negant.* Quasi vero non esset unum inter dogmata Christiana præcipuum, quod per solam Dei voluntatem homo ad vitam attrahatur, et si nemo sine sua voluntate sequatur & veniat. Nam quod etiam Catholicos dicere innuat per solam Dei voluntatem alios in mortem deprimi & ex malevolentia profecta est mala intelligentia vel potius Catholica locutionis invidiosa perverfio: quam alibi Catholicis & Evangelicis vocibus exprimit: *Quomodo, inquit, dicitur quod assumatur unus, & alius relinquatur.* Et nihil tamen minus omnem hominum discretionem, quæ divino iudicio aut speciali, ut loquitur, decreto fit. eodem in loco totis viribus velut impietatem fatalis cuiusdam constitutionis oppugnat.

Lib. 2. c. 3.

Lib. 1. de gra. & lib. arbit. c. 7. in fine. Matr. 24. Lib. 1. c. 7.

Prima ratio abhorrendi propositum prædestinationis, quia est Gentilium fatum. Illud duplex, Astrologorum & Stoicorum.

CAPVT OCTAVVM.

SATI superque vidimus quanto horrore Massiliensis adeoque infausus ille Faustulus detestati sint illud discretivum propositum Dei: sive ut ipsi vocant, illud propositum vocationis, hoc est vocandi, quo eligendorum & rejciendorum ante mundi initium di-

citur facta discretio; illam a prædestinatis electionem; illam b Dei constitutionem quæ humanas prævenit voluntates; illud c propositum & consilium voluntatis Dei; illud d Dei iudicium quo homines secernuntur; illum e prædestinatum ac definitum electorum numerum: illud f incertum voluntatis g Dei; &

Prosop. in Ep. ad Aug.

a Ibid. b Ibid. c Ibid. d Ibid. e Ibid. f In Epist. Hilari ad Aug. g Ibid.

